JUSTIITS- JA DIGIMINISTEERIUM

Välisministeerium
vminfo@mfa.ee

Teie 26.10.2026 nr 15.1/6812,
VÄM/26-1172/-1K

Meie 07.11.2026 nr 8-2/7773

Vabariigi Valitsuse 24. septembri 2002. a määruse nr 305 „Allkirja ning ärakirja, väljavõtte või väljatrüki õigsuse ametliku kinnitamise õigust omavate haldusorganite määramine“ muutmise määruse eelnõu kooskõlastamine

Lugupeetud minister

Välisministeerium on Justiits- ja Digiministeeriumile esitanud kooskõlastamiseks Vabariigi Valitsuse 24. septembri 2002. a määruse nr 305 „Allkirja ning ärakirja, väljavõtte või väljatrüki õigsuse ametliku kinnitamise õigust omavate haldusorganite määramine“ muutmise määruse eelnõu (eelnõu). Justiits- ja Digiministeerium kooskõlastab eelnõu märkustega arvestamisel.

1. Eelnõu seletuskirja sisukokkuvõte ei vasta Vabariigi Valitsuse 22. detsembri 2011. a määruse nr 180 „Hea õigusloome ja normitehnika eeskiri“ (HÕNTE) § 41 lõikes 2 sätestatud nõuetele. Palume seletuskirja täiendada nii, et sellest selguks, millist sisulist küsimust eelnõuga lahendatakse ning milles seisneb kavandatav lahendus ja selle mõju. Juhime tähelepanu, et ei ole piisav, kui eelnõu eesmärgina on nimetatud määruse kooskõlla viimine seadusega, selgitamata selle tegelikku eesmärki. Lisaks tuleb sisukokkuvõttes ülevaatlikult märkida, milline on muudatuste mõju halduskoormusele.

2. Eelnõukohase määrusega tunnistatakse kehtetuks määruse § 2, mille kohaselt võivad Eesti Vabariigi välisesindused ametlikult kinnitada allkirja õigsust dokumendil, sõltumata sellest, millisele haldusorganile see dokument esitamisele kuulub. Seletuskirjas on selgitatud, et pärast ametliku kinnitamise teenuse lõpetamist säilib võimalus esitada välisesinduse vahendusel nime muutmise avaldus ning välisriigis elava isiku isikukoodi saamise taotlus. Juhime tähelepanu, et §-s 2 sätestatud pädevus ei piirdu üksnes nime muutmise avalduse ja isikukoodi saamise taotlusega, vaid võimaldab välisesindusel kinnitada allkirja õigsust dokumendil sõltumata sellest, millisele haldusorganile dokument esitatakse. Seetõttu palume seletuskirjas selgitada, milliseid muid dokumente või menetlusi § 2 alusel osutatava teenuse lõpetamine puudutab, millised võimalused jäävad isikutele sellistel juhtudel dokumendi allkirja õigsuse kinnitamiseks ning kas teenuse lõpetamine võib tuua isikutele kaasa täiendavaid toiminguid või kulu.

3. Samuti tunnistatakse kehtetuks määruse § 4, mille kohaselt võivad Eesti Vabariigi välisesindused ametlikult kinnitada teise haldusorgani väljastatud dokumendi ärakirja või väljavõtte õigsust või teise haldusorgani peetava automatiseeritud andmekogu väljatrüki õigsust. Seletuskirjast ei nähtu, kuidas saavad isikud pärast § 4 kehtetuks tunnistamist vajaduse korral kinnitada teise haldusorgani väljastatud dokumendi ärakirja või väljavõtte või andmekogu väljatrüki õigsust. Palume seletuskirjas selgitada, millised alternatiivsed võimalused jäävad isikutele ning kas teenuse lõpetamine võib tuua neile kaasa täiendavaid toiminguid või kulu.

4. Võttes arvesse eelnevaid märkusi, palume täiendada ka seletuskirjas esitatud mõjuanalüüsi (seletuskirja 4. osa). Eelkõige palume välja tuua, kui palju inimesi ja asutusi mõjutab allkirja ja

dokumendi ärakirja õigsuse välisesinduses kinnitamise õiguse kaotamine, sealhulgas, kas tegemist on pigem Eesti või välisriikide kodanikega. Palume selgitada, mis inimeste jaoks muutub võrreldes senise korraga. Nõustuda ei saa mõjuanalüüsis toodud väitega, et eelnõuga halduskoormus ei suurene. Lisaks on mõjuanalüüsis nenditud, et asutuste töökoormus ei suurene oluliselt. Palume täpselt selgitada, milles seisneb asutuste töökoormuse suurenemine.

Eeltoodut arvestades tuleb Justiits- ja Digiministeeriumi hinnangul eelnõus rakendada halduskoormuse tasakaalustamise reeglit (HÕNTE § 1 lg 4^1).

Lugupidamisega

(allkirjastatud digitaalselt)

Liisa-Ly Pakosta
justiits- ja digiminister

Johanna Maria Kosk 5884 7154
johannamaria.kosk@justdigi.ee
Eleri Kästik
Pilleriin Lindsalu